

Przedmiot

Oparte na art. 278 i 279 TFUE żądanie mające na celu, po pierwsze, zawieszenie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/592 z dnia 10 kwietnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1806 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii (Dz.U. 2019, L 103 I, s.1), a po drugie, przyjęcie pewnych środków tymczasowych.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – VeriGraft/EASME**(Sprawa T-688/19)**

(2019/C 432/71)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: VeriGraft AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci P. Hansson i A. Johansson)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (EASME)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- ustalenie i stwierdzenie, że rozwiązanie przez EASME umowy o udzielenie dotacji (umowy o udzielenie dotacji nr 778620 P-TEV) jest nieważne; oraz
- obciążenie EASME kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że wskazany powód rozwiązania nie znajduje zastosowania oraz że dokonane przez EASME rozwiązanie jest zatem nieważne:
 - EASME rozwiązało umowę o udzielenie dotacji, powołując się na poparcie swojej decyzji wyłącznie na postanowienie, zgodnie z którym umowa o udzielenie dotacji może zostać rozwiązana, jeżeli „beneficjent lub osoba fizyczna, która jest uprawniona do jego reprezentowania lub podejmowania decyzji w jego imieniu, został uznany winnym wykroczenia zawodowego, wykazanego za pomocą jakichkolwiek środków”.
 - Jako że ani beneficjent, tj. VERIGRAFT, ani żadna osoba fizyczna, która jest uprawniona do jego reprezentowania lub podejmowania decyzji w jego imieniu, nie został uznany winnym wykroczenia zawodowego, powód ten nie znajduje zastosowania i rozwiązanie jest zatem nieważne.

2. Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że rozwiązanie umowy o udzielenie dotacji narusza zasadę proporcjonalności:

— Rozwiązanie umowy o udzielenie dotacji narusza także zasadę proporcjonalności, gdyż nie był to odpowiedni środek do osiągnięcia uzasadnionego zamierzonego celu; nie było to konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu; ponadto rozwiązanie umowy nałożyło na VERIGRAFT ciężar, który jest jednoznacznie nadmierny w stosunku do zamierzonego celu.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Daily Mail and General Trust plc i in./Komisja

(Sprawa T-690/19)

(2019/C 432/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Daily Mail and General Trust plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Ralph US Holdings (Londyn) i Daily Mail and General Holdings Ltd (Londyn) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor, i K. Beal QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności całej decyzji Komisji z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo, dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżących lub którejkolwiek z nich;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, dokonując wyboru ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była przyjąć jako ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych, a nie wyłącznie system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ).
2. Zgodnie z zarzutem drugim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych. Komisja w motywach 124–126 zaskarżonej decyzji błędnie odniosła się do przepisów rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.] jako do formy odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego ustanowionego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywach 127–151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej były traktowane w odmienny sposób.